



Brussel, 22 november 2019
(OR. en)

14401/19

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0138(COD)**

**TRANS 548
CODEC 1665**

VERSLAG

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	13984/19
nr. Comdoc.:	9075/18
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het stroomlijnen van maatregelen met het oog op een snellere voltooiing van het trans-Europees vervoersnetwerk – Algemene oriëntatie

I. ACHTERGROND EN INHOUD VAN HET VOORSTEL

1. Op 17 mei 2018 heeft de Commissie het bovengenoemde voorstel bij het Europees Parlement en de Raad ingediend, als onderdeel van het derde pakket "Europa in beweging" om de Europese mobiliteit veiliger, schoner, efficiënter en toegankelijker te maken.
2. Het hoofddoel van het voorstel is het vereenvoudigen van de regels voor de afgifte van vergunningen en andere wettelijke procedures om de voltooiing van het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T) te vergemakkelijken. Daarnaast moet het meer duidelijkheid bieden over de procedures die initiatiefnemers moeten volgen, met name voor het verlenen van vergunningen, het plaatsen van overheidsopdrachten en andere procedures.

3. Het voorstel wil zijn hoofddoel bereiken door:

- het instellen van één bevoegde instantie (één loket) die verantwoordelijk is voor het volledige proces en optreedt als het enige aanspreekpunt voor initiatiefnemers en andere investeerders;
- het vaststellen van geïntegreerde procedures die tot één raambesluit leiden;
- het instellen van termijnen voor een proces in twee fasen met een maximumtermijn van drie jaar.

II. WERKZAAMHEDEN BIJ ANDERE INSTELLINGEN

4. In het Europees Parlement is de Commissie vervoer en toerisme (TRAN) als verantwoordelijke commissie voor dit dossier aangewezen, en de heer Dominique Riquet (ALDE, FR) als rapporteur. Het Parlement heeft over het verslag gestemd en op 13 februari 2019 zijn standpunt in eerste lezing vastgesteld. Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft een advies aangenomen tijdens de plenaire zitting op 17 oktober 2018. Het Comité van de Regio's heeft op 7 februari 2019 advies uitgebracht.

III. STAND VAN ZAKEN IN DE RAAD

5. De Groep vervoer - Intermodale vraagstukken en netwerken is in juni 2018 haar werkzaamheden begonnen met een algemene presentatie van het voorstel en de effectbeoordeling ervan. De groep heeft het voorstel tussen juli 2018 en mei 2019 in detail bestudeerd en op basis daarvan twee voortgangsverslagen opgesteld¹ die op respectievelijk 3 december 2018 en 6 juni 2019 aan de Raad zijn voorgelegd.

¹ Doc. 14226/18, 9189/19.

6. Het voorzitterschap heeft de werkzaamheden voortgezet en tussen september en november 2019 nog drie vergaderingen op technisch niveau gewijd aan het grondige onderzoek van het dossier. Op basis van de opmerkingen en suggesties van de delegaties heeft het voorzitterschap drie compromisteksten ingediend, die verdere verduidelijkingen, vereenvoudiging en flexibiliteit voor de lidstaten brachten, met als voornaamste punten:

- het toepassingsgebied van de ontwerprichtlijn is beperkt van de kernnetwerkcorridors tot de vooraf bepaalde segmenten van het TEN-T-kernnetwerk;
- er is verder verduidelijkt welke procedures en vergunningen onder het voorstel vallen;
- de rol en verantwoordelijkheid van de aangewezen instantie zijn nader verduidelijkt. De aangewezen instantie wordt in de eerste plaats omschreven als het belangrijkste aanspreekpunt voor het verstrekken van informatie aan de initiatiefnemer, dat op verzoek richtsnoeren verstrekt voor de indiening van alle relevante documenten en informatie. De lidstaten kunnen de aangewezen instantie ruimere verantwoordelijkheden geven;
- het verstrekken van het gedetailleerde vergunningsschema is facultatief geworden voor de lidstaten; indien in die mogelijkheid is voorzien, wordt het schema enkel op verzoek aan de initiatiefnemer verstrekt.

Alle lidstaten vonden dat de compromisvoorstellen grote stappen in de goede richting waren.

Het voorzitterschap is van mening dat het compromis in de bijlage aanzienlijke flexibiliteit biedt, zoals de lidstaten hadden gevraagd om hun huidige vergunningsprocedures beter te kunnen benutten, en dat het ook meerwaarde heeft omdat het de vergunningsprocedures efficiënter maakt en daarmee de tijdige uitvoering van projecten op het TEN-T-netwerk bevordert.

7. De groep heeft een groot aantal technische kwesties behandeld en het voorzitterschap is van mening dat de compromistekst in de bijlage daarvoor een evenwichtige oplossing vormt.

IV. CONCLUSIES

8. Het Comité van permanente vertegenwoordigers heeft de compromistekst op 20 november 2019 goedgekeurd.²
9. De ministers wordt verzocht in de zitting van de Raad Vervoer, Telecommunicatie en Energie (Vervoer) op 2 december 2019 overeenstemming te bereiken over een algemene oriëntatie, als gepresenteerd in de bijlage bij dit verslag.

² Bij die gelegenheid deelde de Duitse delegatie mee dat zij een verklaring zal afleggen voor de Raadsnotulen. Deze verklaring staat in addendum 1 bij dit verslag.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

inzake het stroomlijnen van maatregelen met het oog op een snellere voltooiing

van het trans-Europees vervoersnetwerk

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 172,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁴,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

³ PB C van , blz. .

⁴ PB C van , blz. .

- (1) Verordening (EU) nr. 1315/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁵ geeft een gemeenschappelijk kader voor de verwezenlijking van moderne, interoperabele netwerken met het oog op de ontwikkeling van de interne markt. De trans-Europese vervoersnetwerken (TEN-T) hebben een tweelagige structuur: een uitgebreid netwerk dat alle regio's in de Unie ontsluit en een kernnetwerk dat bestaat uit de delen van het uitgebreide netwerk die voor de Unie van het grootste strategisch belang zijn. In Verordening (EU) nr. 1315/2013 zijn bindende termijnen vastgesteld voor de voltooiing van het TEN-T: 2030 voor het kernnetwerk en 2050 voor het uitgebreide netwerk.
- (2) Niettegenstaande de uitvoeringsverplichting en bindende termijnen voor TEN-T-projecten, is in de praktijk gebleken dat investeringen voor de voltooiing van het TEN-T vaak met de complexiteit van vergunningsprocedures, grensoverschrijdende aanbestedingen en andere procedures worden geconfronteerd. Dit brengt de tijdige uitvoering van projecten in het gedrang en leidt in veel gevallen tot aanzienlijke vertragingen en hogere kosten. Met deze richtlijn wordt beoogd die kwesties aan te pakken en de gelijktijdige en tijdige voltooiing van het TEN-T mogelijk te maken door middel van geharmoniseerde maatregelen op Unieniveau.
- (2a) Deze richtlijn moet betrekking hebben op projectgerelateerde procedures, inclusief die voor milieueffectbeoordeling. Deze richtlijn mag echter de stadsplanning of ruimtelijke ordening of niet projectgerelateerde maatregelen op strategisch niveau, zoals strategische milieubeoordeling, openbare begrotingsplanning of nationale of regionale vervoersplannen, niet in het gedrang brengen. Om de vergunningsprocedures efficiënter te maken en projectdocumentatie van hoge kwaliteit te waarborgen, moeten initiatiefnemers de voorbereidende werkzaamheden[...], zoals voorafgaande studies en verslagen, vóór het begin van de vergunningsprocedure verrichten. Deze richtlijn mag niet van toepassing zijn op procedures voor een administratieve beroepsinstantie of een rechterlijke instantie.

⁵ Verordening (EU) nr. 1315/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende richtsnoeren van de Unie voor de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnetwerk en tot intrekking van Besluit nr. 661/2010/EU (PB L 348 van 20.12.2013, blz. 1).

- (2aa) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op projecten die deel uitmaken van de in de bijlage vermelde vooraf bepaalde segmenten van het TEN-T-kernnetwerk. Projecten die uitsluitend betrekking hebben op telematicatoepassingen, nieuwe technologieën en innovatie moeten buiten het toepassingsgebied blijven, aangezien de uitrol ervan niet beperkt is tot het TEN-T-kernnetwerk. De lidstaten kunnen deze richtlijn toepassen op andere projecten op het TEN-T-kernnetwerk en het uitgebreide TEN-T-netwerk, met inbegrip van projecten die uitsluitend betrekking hebben op telematicatoepassingen, nieuwe technologieën en innovatie, teneinde een geharmoniseerde aanpak voor vervoersinfrastructuurprojecten mogelijk te maken. De bekendmaking, door de nationale autoriteiten, van lijsten van afzonderlijke projecten die onder deze richtlijn vallen, kan initiatiefnemers meer transparantie bieden ten aanzien van lopende en toekomstige werkzaamheden aan het trans-Europees vervoersnetwerk.
- (3) Projecten die onder deze richtlijn vallen moeten, in voorkomend geval, prioriteit krijgen. Dat kan bijvoorbeeld worden bereikt door kortere termijnen, gelijktijdige procedures of beperkte termijnen voor het instellen van beroep, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de doelstellingen van ander horizontaal beleid, zoals milieubeleid ter voorkoming, vermijding, vermindering of compensatie van nadelige gevolgen voor het milieu ook worden gehaald, in overeenstemming met het nationale en het Unierecht. In de juridische kaders van veel lidstaten wordt voorrang gegeven aan bepaalde categorieën van projecten die van strategisch belang zijn voor de economie. Wanneer binnen een nationaal juridisch kader een dergelijke voorrangsregeling bestaat, moet deze automatisch gelden voor projecten die onder deze richtlijn vallen.
- (4) geschrapt.
- (5) Projecten met betrekking tot kernnetwerkcorridors moeten worden ondersteund door efficiënte vergunningsprocedures om een duidelijk management van de volledige procedure mogelijk te maken en ervoor te zorgen dat er voor de initiatiefnemers een voornaamste aanspreekpunt is. De lidstaten moeten een of meer bevoegde instanties aanwijzen afhankelijk van hun nationale wetgeving, hun bestuurlijke organisatie en het soort project.

- (6) De aanwijzing, voor alle vergunningsprocedures, van instanties die als belangrijkste aanspreekpunt voor de initiatiefnemer optreden, moet deze procedures minder complex, efficiënter en transparanter maken. Dit moet in voorkomend geval ook de samenwerking tussen de lidstaten versterken. De procedures moeten de daadwerkelijke samenwerking tussen initiatiefnemers en de aangewezen instantie bevorderen.
- (6a) De aangewezen instantie kan ook worden belast met taken in verband met de coördinatie en de goedkeuring, in overeenstemming met de wetgeving van de Unie en de nationale wetgeving, van specifieke projecten voor de wederopbouw van de infrastructuur op het kernnetwerk van het trans-Europees vervoersnetwerk bij natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen.
- (7) De bij deze richtlijn vastgestelde procedure mag geen beletsel zijn voor de naleving van de eisen die zijn vastgelegd in de internationale wetgeving en het EU-recht, waaronder die ter bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid. Deze richtlijn mag er niet toe leiden dat de normen die de nadelige gevolgen voor het milieu moeten vermijden, voorkomen, beperken of compenseren, minder streng worden.
- (8) Gezien de urgentie van de voltooiing van het TEN-T-kernnetwerk moeten niet alleen de vergunningsprocedures vereenvoudigd worden, maar moeten tevens de procedures voor de vaststelling van een vergunningsbesluit voor de bouw van de vervoersinfrastructuur aan een termijn gebonden worden. Die maximumtermijn moet aansporen tot een efficiëntere afhandeling van procedures en mag in geen geval de strenge EU-normen inzake milieu-bescherming en publieke inspraak niet aantasten. De termijn voor vergunningsprocedures moet in terdege gemotiveerde gevallen kunnen worden verlengd, ook in onvoorziene omstandigheden of indien noodzakelijk voor de bescherming van het milieu. De termijn voor de verlenging kan bijvoorbeeld als datum, periode, tijdstip of andere bepaalde toekomstige gebeurtenis worden vastgesteld. De verlengde termijn mag niet de tijd omvatten die nodig is om administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures te voeren.
- (9) De lidstaten moeten ervoor zorgen dat beroepsprocedures tegen de materiële of formele rechtmatigheid van een vergunningsbesluit zo efficiënt mogelijk worden afgehandeld.

- (10) TEN-T-infrastructuurprojecten die betrekking hebben op twee of meer lidstaten staan voor bijzondere uitdagingen wat de coördinatie van de vergunningsprocedures betreft. De Europese coördinatoren moeten over die procedures worden geïnformeerd om de synchronisatie en afronding daarvan te faciliteren.
- (11) Overheidsopdrachten voor grensoverschrijdende projecten moeten worden uitgevoerd overeenkomstig het Verdrag en indien van toepassing, Richtlijn 2014/25/EU⁶ of Richtlijn 2014/24/EU⁷ van het Europees Parlement en de Raad. Om een efficiënte uitvoering van de grensoverschrijdende kernnetwerkprojecten te waarborgen, moeten overheidsopdrachten die door één gezamenlijke entiteit worden geplaatst, onder het nationaal recht van één lidstaat vallen. In afwijking van de Uniewetgeving inzake overheidsopdrachten, moet in beginsel de nationale regeling van de lidstaat waar de gezamenlijke entiteit zijn statutaire zetel heeft worden toegepast. Het moet ook mogelijk blijven in een intergouvernementele overeenkomst vast te leggen welke regelgeving van toepassing is. Ter wille van de rechtszekerheid moeten de huidige aanbestedingsstrategieën van toepassing blijven op een gezamenlijke entiteit die vóór... [datum van inwerkingtreding van deze richtlijn] is opgericht.
- (12) De Commissie is niet stelselmatig betrokken bij de vergunning van afzonderlijke projecten. In sommige gevallen moeten bepaalde aspecten van de projectvoorbereiding echter door de Unie worden goedgekeurd. Indien de Commissie bij de procedures is betrokken, geeft zij voorrang aan die projecten en biedt zij initiatiefnemers zekerheid. In sommige gevallen is de goedkeuring van staatssteun vereist. Overeenkomstig de gedragscode voor een goed verloop van de staatssteunprocedures kunnen de lidstaten de Commissie verzoeken om projecten op het TEN-T-kernnetwerk die zij prioritair achten, te behandelen als onderdeel van een portefeuillebenadering of een onderling overeengekomen planning, wat meer zekerheid biedt over de termijnen.

⁶ Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

⁷ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).

- (13) De uitvoering van infrastructuurprojecten op het TEN-T-kernnetwerk moet ook worden ondersteund door richtsnoeren van de Commissie die meer duidelijkheid verschaffen over de uitvoering van bepaalde projecten met inachtneming van het acquis van de Unie. Het Actieplan voor de natuur, de mensen en de economie⁸, dat is gepresenteerd in de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 27 april 2017, bevat bijvoorbeeld richtsnoeren en meer duidelijkheid over de wijze waarop aan Richtlijn 2009/147/EG en Richtlijn 92/43/EEG moet worden voldaan. Voor projecten van algemeen belang moet directe steun voor overheidsopdrachten worden aangeboden om zoveel mogelijk waar voor publiek geld te leveren⁹.
- (14) Omdat de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de behoefte aan coördinatie van die doelstellingen beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (15) Teneinde de rechtszekerheid te waarborgen mag deze richtlijn niet van toepassing zijn op de vergunningsprocedures die vóór de omzetting van deze richtlijn zijn gestart,

⁸ COM(2017) 198 final.

⁹ COM(2017) 573 final.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I - ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op de vergunningsprocedures die nodig zijn voor de goedkeuring van de uitvoering van projecten die deel uitmaken van de in de bijlage¹⁰ vermelde vooraf bepaalde segmenten van het TEN-T-kernnetwerk, met uitzondering van projecten die uitsluitend betrekking hebben op telematicatoepassingen, nieuwe technologieën en innovatie zoals omschreven in de artikelen 31 en 33 van Verordening (EG) nr. 1315/2013.
2. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn ook van toepassing te maken op andere projecten in verband met het kernnetwerk en het uitgebreide netwerk van het trans-Europees vervoersnetwerk, met inbegrip van projecten die uitsluitend betrekking hebben op telematica-toepassingen, nieuwe technologieën en innovatie als bedoeld in lid 1.

¹⁰ De bijlage wordt aan deze richtlijn toegevoegd en bestaat uit de lijst van grensoverschrijdende verbindingen en missing links in deel III, punt 1, "Kernnetwerkcorridors en indicatieve lijst van vooraf geselecteerde grensoverschrijdende verbindingen en ontbrekende schakels", van de bijlage bij de ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de Connecting Europe Facility en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 1316/2013 en (EU) nr. 283/2014, zoals vervat in de partiële gemeenschappelijke lezing (doc. 7207/1/19 REV 1), wanneer deze is vastgesteld.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "vergunningsbesluit": een besluit of reeks besluiten die tegelijkertijd of opeenvolgend zijn genomen door een instantie of instanties van een lidstaat, uitgezonderd administratieve beroepsinstanties en rechterlijke instanties, overeenkomstig het nationale rechtsstelsel en het nationale bestuursrecht, en waarbij wordt bepaald of een initiatiefnemer een project in een bepaald geografisch gebied mag uitvoeren. Het besluit of de reeks besluiten kunnen van administratieve aard zijn en laat besluiten die in het kader van een administratieve beroepsprocedure worden genomen, onverlet;
- b) "vergunningsprocedure": een door de instanties van een lidstaat op grond van het Unierecht of het nationale recht voorgeschreven procedure die voor een afzonderlijk project **dat onder deze richtlijn valt**, moet worden gevolgd om een vergunningsbesluit te verkrijgen. Ze omvat geen procedures met betrekking tot stadsplanning of ruimtelijke ordening of voor de gunning van overheidsopdrachten, noch maatregelen op strategisch niveau die geen betrekking hebben op een specifiek project, zoals strategische milieubeoordeling, openbare begrotingsplanning of nationale of regionale vervoersplannen.

- b) i) "project": de bouw, aanpassing of wijziging van een bepaald deel van de vervoersinfrastructuur, die leidt tot een verbetering van de capaciteit, de veiligheid en de efficiëntie van de infrastructuur en waarvan de uitvoering onderworpen is aan een vergunningsbesluit;
- c) "initiatiefnemer": de aanvrager van een vergunning voor de uitvoering van een project of de overheidsinstantie die het initiatief neemt voor een project;
- d) "aangewezen instantie": de instantie die optreedt als belangrijkste aanspreekpunt voor de initiatiefnemer en streeft naar een efficiënte en gestructureerde verwerking van vergunningsprocedures overeenkomstig deze richtlijn.
- e) geschrapt.

HOOFDSTUK II - VERGUNNINGSPROCES

Artikel 3

Prioritaire status

De lidstaten spannen zich in om ervoor te zorgen dat alle bij de vergunningsprocedure betrokken instanties, uitgezonderd rechterlijke instanties, voorrang geven aan projecten die onder deze richtlijn vallen.

Wanneer er in het nationale recht specifieke vergunningsprocedures voor prioritaire projecten bestaan, zorgen de lidstaten er, onverlet de doelstellingen, vereisten en termijnen van deze richtlijn, voor dat de onder deze richtlijn vallende projecten overeenkomstig die procedures worden behandeld. Dit belet de lidstaten niet om voor een beperkt aantal projecten die al dan niet onder deze richtlijn vallen, specifieke vergunningsprocedures te testen teneinde te beoordelen of ze ook voor andere projecten kunnen gelden.

Dit artikel laat eventuele begrotingsbesluiten onverlet.

Artikel 4

Ter beschikking stellen van vergunningsprocedures

[Geschrapt]

Artikel 5

Aangewezen instanties

1. geschrapt.
2. De lidstaat wijst op het passende bestuurlijke niveau een instantie aan die optreedt als aangewezen instantie. In voorkomend geval kunnen de lidstaten naargelang het project, de projectcategorie, de vervoerswijze of het geografische gebied een verschillende instantie aanwijzen, mits er voor elk vergunningsbesluit slechts één aangewezen instantie verantwoordelijk is. De lidstaten kunnen de aangewezen instantie machtigen om het vergunningsbesluit uit te vaardigen.
3. geschrapt.
4. De aangewezen instantie is belast met de volgende taken:
 - (a) in een vergunningsprocedure optreden als belangrijkste aanspreekpunt voor informatie aan de initiatiefnemer;
 - (b) mits de nationale wetgeving daarin voorziet, binnen de overeenkomstig artikel 6 vastgelegde termijn het in artikel 6a bedoelde gedetailleerde vergunningsschema aan de initiatiefnemer verstrekken, alsmede de in de vergunningsprocedures vastgelegde indicatieve termijnen;
 - (c) op verzoek richtsnoeren verstrekken aan de initiatiefnemer met betrekking tot de indiening van alle benodigde documenten en informatie, waaronder alle vergunningen, besluiten en adviezen die met het oog op het vergunningsbesluit moeten worden verstrekt en verkregen. Indien de aangewezen instantie gemachtigd is het vergunningsbesluit uit te vaardigen, verifieert ze dat alle voor het vergunningsbesluit vereiste vergunningen, besluiten en adviezen zijn verkregen. Indien de lidstaten hierin voorzien, kan de aangewezen instantie ook aan de initiatiefnemer richtsnoeren verstrekken over welke aanvullende informatie en/of documenten moeten worden ingediend bij afwijzing van een kennisgeving.

Dit lid laat de bevoegdheid van andere bij de vergunningsprocedure betrokken instanties onverlet.

5. geschrapt.

Artikel 6

Duur van vergunningsprocedures

1. De lidstaten voorzien in vergunningsprocedures en stellen daarvoor termijnen vast van maximaal vier jaar vanaf het begin van de vergunningsprocedure. De lidstaten kunnen de nodige maatregelen vaststellen om de beschikbare periode in verschillende eenheden op te delen, overeenkomstig het Unierecht en het nationale recht.
2. De in lid 1 bedoelde termijn laat de verplichtingen die voortvloeien uit het rechtshandelingen van de Unie en internationale rechtshandelingen onverlet en omvat niet de perioden die nodig zijn voor de uitvoering en de follow-up van administratieve gerechtelijke en beroepsprocedures en rechtsmiddelen bij een hof of rechtbank.
- 2a. De in lid 1 bedoelde termijn laat de vaststelling van een specifieke nationale rechtshandeling tot afronding van de vergunningsprocedure onverlet. Indien de vergunningsprocedure middels een nationale rechtshandeling wordt afgerond, worden de voorbereidende werkzaamheden op basis waarvan die rechtshandeling is vastgesteld, binnen de in lid 1 bedoelde termijn beëindigd. De voorbereidende werkzaamheden worden geacht te zijn beëindigd wanneer de specifieke nationale wetgeving bij het nationale parlement wordt ingediend.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat in terdege gemotiveerde gevallen een passende verlenging van de in lid 1 bedoelde termijn kan worden toegestaan. De duur van de verlenging wordt per geval bepaald en wordt terdege gemotiveerd. Dit geldt ook voor opeenvolgende verlengingen.
4. geschrapt.
5. geschrapt.
6. geschrapt.
7. geschrapt.

Artikel 6a

Organisatie van de vergunningsprocedures

1. De initiatiefnemer stelt de aangewezen instantie van het project in kennis. De kennisgeving van het project door de initiatiefnemer geldt als het begin van de vergunningsprocedure.
- 1a. Om te beoordelen of het project rijp is, kunnen de lidstaten bepalen hoe gedetailleerd de informatie moet zijn die initiatiefnemers bij kennisgeving van een project moeten verstrekken, en welke documenten zij daarbij moeten indienen. Indien het project nog niet rijp is, wordt de kennisgeving afgewezen en wordt het besluit gemotiveerd.
2. geschrapt.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat initiatiefnemers algemene informatie ontvangen als richtsnoeren voor kennisgeving, indien nodig naargelang de vervoerswijze, over eventuele vergunningen, besluiten en adviezen die vereist zijn voor de uitvoering van een project.

Die informatie omvat, wat de verschillende vergunningen, besluiten en adviezen betreft, het volgende:

- algemene informatie over de materiële reikwijdte en de mate van gedetailleerdheid van de informatie die de initiatiefnemer moet verstrekken;
- toepasselijke termijnen of, indien er geen termijnen zijn, indicatieve termijnen; en
- de autoriteiten en belanghebbenden die gewoonlijk betrokken zijn bij raadplegingen in verband met de verschillende vergunningen, besluiten en adviezen.

Die informatie is gemakkelijk toegankelijk voor alle betrokken initiatiefnemers, met name via elektronische of fysieke informatieportalen.

4. Met het oog op een succesvolle kennisgeving kunnen de lidstaten bepalen dat de aangewezen instantie, wanneer een initiatiefnemer daarom verzoekt, een gedetailleerd vergunningsschema opstelt dat de volgende op het afzonderlijke project toegesneden informatie bevat:
 - (a) de afzonderlijke fasen van de procedure en de indicatieve termijnen van die fasen;
 - (b) de materiële reikwijdte en de mate van gedetailleerdheid van de informatie die door de initiatiefnemer moet worden ingediend;
 - (c) een lijst met de nodige vergunningen, besluiten en adviezen die tijdens de vergunningsprocedure door de initiatiefnemer moeten worden verkregen overeenkomstig het Unierecht en het nationale recht;
 - (d) de instanties en belanghebbenden die bij de respectieve verplichtingen, onder meer tijdens de formele fase van de openbare raadpleging, moeten worden betrokken.

5. Het gedetailleerde vergunningsschema blijft geldig tijdens de vergunningsprocedure. Elke wijziging van het gedetailleerde vergunningsschema wordt terdege gemotiveerd.
6. Wanneer de initiatiefnemer het volledige project dossier voor de aanvraag heeft ingediend, wordt het vergunningsbesluit binnen de in artikel 6 vastgestelde termijn goedgekeurd.

Artikel 7

Coördinatie van grensoverschrijdende vergunningsprocedures

1. Voor projecten waarbij twee of meer lidstaten betrokken zijn, zorgen de lidstaten ervoor dat de aangewezen instanties van de betrokken lidstaten ernaar streven hun tijdschema's te coördineren en een gezamenlijke planning voor de vergunningsprocedure overeen te komen.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de Europese coördinatoren overeenkomstig artikel 45 van Verordening (EU) nr. 1315/2013 informatie ontvangen over de vergunningsprocedures en dat zij contacten tussen de aangewezen autoriteiten kunnen faciliteren in het kader van de vergunningsprocedures voor projecten die betrekking hebben op twee of meer lidstaten.
3. Indien de in artikel 6 vastgestelde termijn niet wordt nageleefd, verstrekken de lidstaten de betrokken Europese coördinatoren op verzoek informatie over de maatregelen die zij hebben genomen of voornemens zijn te nemen om de vergunningsprocedure met zo weinig mogelijk vertraging af te ronden.

HOOFDSTUK III - OVERHEIDSOPDRACHTEN

Artikel 8

Overheidsopdrachten voor grensoverschrijdende projecten

Indien aanbestedingsprocedures worden uitgevoerd door een gezamenlijke entiteit in een grensoverschrijdend project, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de gezamenlijke entiteit de nationale bepalingen van één van die lidstaten toepast en, in afwijking van de richtlijnen 2014/25/EU en 2014/24/EU, zijn dat de bepalingen als bepaald overeenkomstig artikel 57, lid 5, punt a), van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad¹¹ of artikel 39, lid 5, punt a), van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad¹², naargelang van toepassing, tenzij in een overeenkomst tussen de deelnemende lidstaten anders is bepaald. Die overeenkomst voorziet in elk geval in de toepassing van één enkele nationale wetgeving in aanbestedingsprocedures die door een gezamenlijke entiteit worden uitgevoerd.

¹¹ Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

¹² Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).

HOOFDSTUK IV - TECHNISCHE BIJSTAND

Artikel 9

Technische bijstand

[Geschrapt]

HOOFDSTUK V - SLOTBEPALINGEN

Artikel 10

Overgangsbepalingen

Deze richtlijn is niet van toepassing op projecten waarvoor de vergunningsprocedure vóór ... [24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] is begonnen.

Artikel 8 is enkel van toepassing op contracten waarvoor een oproep tot mededinging is verzonden of, in gevallen waarin niet in een oproep tot mededinging is voorzien, contracten waarvoor de aanbestedende dienst of instantie de aanbestedingsprocedure na ...[24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] is begonnen.

Artikel 8 is niet van toepassing op een gezamenlijke entiteit die is opgericht vóór... [datum van inwerkingtreding van deze richtlijn], mits de aanbestedingsprocedures van die entiteit blijven vallen onder de wetgeving die op die datum op haar aanbestedingen van toepassing is.

Artikel 10a

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk 24 maanden na de inwerkingtreding aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

De bijlage wordt aan deze richtlijn toegevoegd en bestaat uit de lijst van grensoverschrijdende verbindingen en missing links in deel III, punt 1, "Kernnetwerkcorridors en indicatieve lijst van vooraf geselecteerde grensoverschrijdende verbindingen en ontbrekende schakels", van de bijlage bij de ontwerpverordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de Connecting Europe Facility en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 1316/2013 en (EU) nr. 283/2014, zoals vervat in de partiële gemeenschappelijke lezing (doc. 7207/1/19 REV 1), wanneer deze is vastgesteld.
